

Til Etatsraad Hornemann fra Studerforeningen den 20. October 1838

Her i Dit Hjem, her i Din stille Have,
Hvor Blomsterlivet aander fjernt og nær
Og takfuldt bringer Dig sin sidste Gave
I Asterkrandsens rige Farveskjær, –
I denne Have med Betydning lyder
Den Sang, som stolt skal tone til Din Lov:
Din Hæder knyttet er – saa Sangen tyder –
Til Danmarks Have, til dets Bögeskov!
Du førte os i Herthas skjønne Dale
Og tyded os den rige Billedskrift,
Du tolked os Naturens høie Tale
I Bögens Susen som i Græssets Vift;
Men i Dit Hjerter læste vi tillige,
Der stod en Skrift, saa elskelig og from:
Den gjemte trolig vi, Du Elskelige!
Den blev vor Sjæls, vor Tankes Helligdom!
Hvad Stort Du virket har i Aandens Riger,
Lad *Verden* derom tale til Din Priis:
Den Jubel, som fra os mod Stjernen stiger,
Vi bringe *Faderen* paa barnlig Viis!
Lad som en Offerduft fra Blomstervrimlen
Den sødt Dig qvæge i Din Aftens Ro
Og vidne høit for Jorden og for Himlen,
At *Kjærligheden* freder om Din Bo!